

інформаційно-аналітичних операцій (створення та ведення обліків, формування, використання, поширення, обмін та захист інформації тощо) задля дотримання та зміцнення правопорядку в регіоні. При цьому, слід зауважити, що як слідує з вищенаведених положень, інформаційно-аналітична робота пронизує майже всі інші види організаційних форм діяльності органів Міністерства внутрішніх справ як суб'єктів забезпечення правопорядку в регіоні.

Список використаних джерел:

1. Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України : в 3 т. Т. 1 / за ред. М. Я. Азарова. – 2-ге вид., допов. та перероб. – Київ : М-во фінансів України, Нац. ун-т ДПС України, 2011. – 590 с.

2. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України : постанова Кабінету Міністрів України від 13 серп. 2014 р. № 401 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 72. – Ст. 2026.

3. Про затвердження Положення про Департамент інформаційно-аналітичного забезпечення Міністерства внутрішніх справ України : наказ МВС України від 22 жовт. 2014 р. № 1122 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-polozhennja-pro-departament-informacii--doc237526.html>.

Одержано 28.04.2016

УДК 347.963(477)

Катерина Олегівна Сіренко,

аспірант докторантури та ад'юнктури

Харківського національного університету внутрішніх справ

**ЩОДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ
ПРОКУРАТУРИ**

Реалізація покладених на органи прокуратури завдань можлива лише за умови належного виконання її працівниками своїх службових обов'язків та дотримання службової дисципліни. Одним із засобів забезпечення службової дисципліни в органах прокуратури є застосування до її працівників заходів дисциплінарного впливу.

Правові засади відповідальності працівників прокуратури визначені у ст. 20 та розділі IV закону України «Про прокуратуру», відповідно до яких Прокурора може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності у порядку дисциплінарного провадження з таких підстав:

- 1) невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків;
- 2) необґрунтоване зволікання з розглядом звернення;
- 3) розголошення таємниці, що охороняється законом, яка стала відомою прокуророві під час виконання повноважень;
- 4) порушення встановленого законом порядку подання декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру;
- 5) вчинення дій, що порочать звання прокурора і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності органів прокуратури;
- 6) систематичне (два і більше разів протягом одного року) або одноразове грубе порушення правил прокурорської етики;
- 7) порушення правил внутрішнього службового розпорядку;
- 8) втручання чи будь-який інший вплив прокурора у випадках чи порядку, не передбачених законодавством, у службову діяльність іншого прокурора, службових, посадових осіб чи суддів, у тому числі шляхом публічних висловлювань стосовно їх рішень, дій чи бездіяльності, за відсутності при цьому ознак адміністративного чи кримінального правопорушення;
- 9) публічне висловлювання, яке є порушенням презумпції невинуватості.

Притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності не виключає можливості притягнення його до адміністративної чи кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом [1].

Дисциплінарне провадження здійснюється Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

Впровадження колегіальних засад при вирішенні питань, пов'язаних із формуванням прокурорського корпусу, обумовлено передусім необхідністю зміцнення незалежності прокурорів та надання додаткових їй гарантій, пошуку засобів об'єктивності в прийнятті кадрових рішень і уникнення помилок у цій сфері, зменшення плинності кадрів, досягнення стабільності прокурорської системи в цілому. У фаховій літературі термін «повноваження» тлумачиться як право, надане кому-небудь для здійснення чогось [2, с. 814], як сукупність прав та обов'язків, необхідних для здійснення покладених на відповідний орган завдань [3, с. 30].

Дисциплінарне провадження щодо співробітника прокуратури проходить декілька етапів.

Так, *перший етап* розпочинається коли секретаріат Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів у день надходження скарги (заяви) реєструє її та за допомогою автоматизованої системи визначає члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів для вирішення питання щодо відкриття дисциплінарного провадження.

Другим етапом після відкриття дисциплінарного провадження член Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів проводить перевірку в межах обставин, повідомлених у скарзі (заяві). У разі виявлення під час перевірки інших обставин, що можуть бути підставою для притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності, інформація про це включається у висновок члена Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів за результатами перевірки.

Третій етап визначається розглядом висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора відбувається на засіданні Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів. На засідання запрошуються особа, яка подала скаргу (заяву), прокурор, стосовно якого відкрито дисциплінарне провадження, їхні представники, а у разі необхідності й інші особи. Повідомлення про час та місце проведення засідання Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів має бути надіслано не пізніше як за десять днів до дня проведення засідання.

Завершальною стадією третього етапу дисциплінарного процесу щодо прокурора встановлюється коли Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає рішення в дисциплінарному провадженні більшістю голосів від свого загального складу. Перед прийняттям рішення Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів за відсутності прокурора, стосовно якого здійснюється провадження, і запрошених осіб обговорює результати розгляду висновку про наявність чи відсутність дисциплінарного проступку прокурора.

Так, з урахуванням зазначених чинників доцільніше, щоб питання службової дисципліни, заохочення і дисциплінарної відповідальності стали предметом спеціального закону, а не закону України «Про прокуратуру», адже саме спеціальний

вузькопрофільний нормативно-правовий акт матиме можливість урахувати всі особливості органів прокуратури.

На наш погляд, спеціальним нормативно-правовим актом, який зможе більш детально регламентувати адміністративно-процедурні процеси проходження служби в органах прокуратури повинен стати новий Дисциплінарний статут прокуратури України, який повинен бути спрямований на зміцнення службової дисципліни та на суттєву демократизацію взаємовідносин працівників як у прокуратурі згагалі, так і в окремих колективах. Останнє особливо важливо з огляду на реформування прокуратури, яке можна здійснити лише на демократичних засадах. І хоча тривалий час і в радянські, і в пострадянські часи вважалося, що основою основ організації прокуратури є централізм та пов'язана з цим єдиноначальність, в сучасних умовах постає потреба у переосмисленні окремих усталених стереотипів. Особливо це стосується зміни існуючого порядку притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру : закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.

2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. – Київ ; Ірпінь : Перун, 2013. – 1440 с.

3. Бурбика М. Уточнення термінології з питань визначення місця та ролі органів прокуратури як суб'єкта протидії злочинності / М. Бурбика // Вісник прокуратури. – 2010. – № 3. – С. 27–33.

Одержано 20.04.2016

УДК 343.985

Олександр Анатолійович Сіренко,

*прокурор Харківської міжрайонної прокуратури,
здобувач*

Харківського національного університету внутрішніх справ

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ГРОМАДЯН
ПРИ ВТРУЧАННІ У ПРИВАТНЕ СПІЛКУВАННЯ
НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА**

В умовах загострення соціально-економічних, політичних відносин, росту злочинності, у тому числі організованої, захист